

Załącznik
Adresat: **Zbigniew Ziobro** Minister Sprawiedliwości Al. Ujazdowskie 1100-950 Warszawa

Petycja o interwencję w celu niezwłocznego skorygowania Polskiego KC tj. rażących błędów w implementacji Dyrektywy 93/13 EWG w treści artykułu.385 i następnych Kodeksu Cywilnego RP. (Polski Kodeks Cywilny w aktualnej wersji – na masową skalę promuje nieuczciwych przedsiębiorców)

Wprowadzenie

Szanowni Państwo, zacząłem pisać ten tekst po upływie ponad roku od publikacji ważnego sprostowania tłumaczenia polskiego Dyrektywy 93/13 EWG na polskojęzycznych stronach Unii Europejskiej, której to dyrektywy, prawidłowa implementacja w polskim prawie najpóźniej w 2004r., miały być art.385 i kolejne kc - jednak po dziś dzień - taką prawidłową implementacją - wciąż nie są...

Sprostowanie było skutkiem mojego zgłoszenia błędów tłumaczenia do organów UE dn. 29.05.2017r.

W skutek tego, dnia 19.06.2018 w opublikowanym przez UE sprostowaniu wersji Polskiej nastąpiła zamiana **ograniczającego świadomość praw polaków słowa: "niedozwolone", na prawidłowe słowo: "nieuczciwe".**

Słowo "nieuczciwe" jest zgodne z wersjami Dyrektywy 93/13 w językach autentycznych (ENG, FR, DE). W efekcie, uderzające w uczciwą część społeczeństwa błędy w implementacji dyrektywy do KC tj. treści art.385 i kolejnych kc są od roku oczywiste, nawet dla wyłącznie polskojęzycznych obywateli RP, którzy sobie porównują treść Dyrektywy 93/13 EWG

w opublikowanych sprostowaniach z treścią art.385 i dalszymi kc - treść kc zupełnie nie współgra z założeniami i celami Dyrektywy 93/13 EWG mającej chronić konsumentów i uczciwych konkurentów, treść art.385 KC chroni przedsiębiorców przedsiębiorców nieuczciwych (!), **Słowo „rażąco” czyni ten przepis uznaniowym=nieuczciwym.** Także Trybunał Sprawiedliwości UE już wyrażał opinie o braku domniemania uczciwości zapisów ogólnych polskiego prawa (m.in. w najnowszym orzeczeniu TSUE C-260)

Szokującym jest że art.3851 kc w aktualnej formie nawet wyznacza uznaniową granicę „dozwolonej nieuczciwości”- Nie jest niedozwolona, czyli jest dozwolona nieuczciwość poniżej poziomu „rażącego” a dopiero przekroczenie poziomu rażącego w nieuczciwości naraża przedsiębiorcę na sankcje prawne.

art.3851 kc § 1. Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne)

Jak widać powyżej nieuczciwe postanowienia umowy, które ewidentnie naruszają interes konsumenta, ale poziom tych naruszeń nie jest "rażący" (!), są akceptowalne poprzez pryzmat art.3851 kc i mimo, że są nieuczciwe, to miałyby wiązać konsumentów.

Takie brzmienie art.3851 nie tylko nie jest prawidłową implementacją Dyrektywy 93/13 EWG, ale promując "umiarkowaną nieuczciwość" dosłownie sprzeciwia się tej dyrektywie i uniemożliwia osiągnięcie celów tejże dyrektywy UE poprzez narzędzia dyrektywy jakimi są w założeniach dyrektywy 93/13 odstraszające sankcje dla nieuczciwych przedsiębiorców.

Są to sankcje bezskuteczności tworzonych przez przedsiębiorców nieuczciwych umów czyli sankcje za oszukiwanie konsumentów i oszukiwanie uczciwych przedsiębiorców- określonych jako "konkurentów i konsumentów" w Dyr 93 13 EWG.

Oszustwo nieuczciwych przedsiębiorców polega m.in. na: **zabieraniu uczciwym przedsiębiorcom (konkurentom) klientów z rynku za pomocą nieuczciwych praktyk przy sprzedaży i konstruowania nieuczciwych umów z konsumentami.**

Szablonowym i popularnym przykładem stosownej w Polsce przez przedsiębiorców nieuczciwości w umowach jest wprowadzanie w błąd co do rzeczywistej ceny / niejasne określanie ceny / niejasne określanie dodatkowych opłat/ukrywanie części dodatkowych opłat np. w regulaminach i/lub utrudnianie rozwiązania umowy >>> w efekcie złapanie konsumenta za pomocą wprowadzenia go w błąd i późniejsze utrudnianie swoim konsumentów przejścia do konkurencji.

Te "umiarkowane" nieuczciwości/oszustwa w umowach na masową skalę skutkują corocznie miliardami PLN strat uczciwych przedsiębiorstw i strat konsumentów ponieważ mowa o dziesiątkach, setkach tysięcy nieuczciwych umów w branżach:

- telekomunikacyjna (telefon, TVsat, internet, inne)
- dostawców paliw i energii (gaz, prąd)
- finansowa (ubezpieczenia, pożyczki, kredyty)

W rejestrze UOKiK aktualnie znajduje się ponad 7 tysięcy (7418) nieuczciwych postanowień spora ich część jest z powyższych branż.

W powyższych branżach tylko *jedno "umiarkowanie" nieuczciwe postanowienie w umowie powielone w dziesiątkach lub setkach tysięcy umów może powodować milionowe lub miliardowe straty ... wśród uczciwych.

Samych gospodarstw domowych w Polsce jest 14 milionów - (prąd, gaz, ubezpieczenia, finanse) - więc umowy są zawierane naprawdę masowo.

Obowiązująca w Polsce Dyrektywa 93/13 EWG ma cele promowania uczciwych przedsiębiorców i ochrony konsumentów w efekcie rozwoju konkurencji "fair play" i ochrony uczciwego rynku UE.

Zapisy art.385 i dalszych kc nie wypełniają tych zadań, bo promują przedsiębiorców nieuczciwych.

W efekcie braku prawidłowej implementacji obywatele Polski uzyskali prawo **powoływania się bezpośrednio na treść Dyrektywy 93 / 13 EWG** - jednak robią to tylko wyedukowani i świadomi treści dyrektywy obywatele.

Z powodu zamieszania i dezinformacji jaką wprowadza swą błędną treścią art.385 i następne kc, **warto pilnie przeprowadzić harmonizację ich treści z obowiązującą w Polsce dyrektywą 93 13 EWG w celu lepszego informowania obywateli o ich rzeczywistych prawach jako konsumenta i jako konkurenta.**

Prowadzony przez UOKiK rejestr nieuczciwych klauzul **na dzień 19.06.2019 zawierał 7418 (!) nieuczciwych klauzul** zidentyfikowanych w umowach przez sam UOKiK - to świadczy o skali zjawiska nieuczciwości w Polsce.

W powyższym rejestrze większość z nas znajdzie wiele firm z którymi obcuje na co dzień i niejedno nieuczciwe postanowienie , które ma lub miał zapisane w umowach z przedsiębiorstwami różnych branż...

Harmonizacja treści art.385 kc i następnych z Dyrektywą 93/13 EWG pomoże skuteczniej przeciwdziałać temu zjawisku .

Spis treści:

- 1.Argumenty prawne UE za zmianą treści art.385 kc i następnych
- 2.Znaczenie społeczne i ekonomiczne dla Polski
- 3.Propozycja zmiany brzmienia wraz z argumentacją przemawiającą za taką zmianą
4. Rozwinięcie uzasadnienia prawnego
5. Podsumowanie

1. Argumenty prawne UE za zmianą treści art.385 kc i następnych

Dotychczasowe, błędne użycie w polskiej wersji słowa "niedozwolone" zamiast słowa "nieuczciwe"

ograniczyło znacznie ochronę konsumentów , ograniczając znacznie katalog postanowień nieuczciwych - nie wiążących nas konsumentów - automatycznie - z mocy prawa.

Ten błąd tłumaczenia do 19.06.2019 działał ewidentnie (!) i działa wciąż w art.385 kc na korzyść nieuczciwych przedsiębiorców - którzy stosują do dziś na terenie Polski postanowienia , które są bezsprzecznie "nieuczciwe" , ale nie znajdują się na żadnej urzędowej liście postanowień "niedozwolonych"... Taka sytuacja jest niezgodna z zamiarem ustawodawcy europejskiego i interesem obywateli Polski jak i też Państwa Polskiego oraz Sądownictwa RP , co wyjaśnię w dalszej części.

Nie wiem czy takie brzmienie było efektem zamierzonego czy nie zamierzonego "błędu tłumaczenia" Dyrektywy 93/13 EWG , jednak teraz mamy widoczny jaskrawo skutek zniekształcenia brzmienia art.385 i dalszych , które powinny być odzwierciedleniem - implementacją Dyrektywy 93/13 EWG w Polskim Prawie.

W 2018r w wyniku sprostowania polskiego tłumaczenia Dyrektywy 93/13 słowo "niedozwolone" zostało zamienione na prawidłowe słowo: "nieuczciwe" (analogicznie do innych wersji językowych) . Publikacja skorygowanego tłumaczenia polskiego Dyrektywy 93/13 EWG potwierdziła ostatecznie , fakt ograniczania wiedzy (poprzez brzmienie Polskiego KC) wiedzy obywateli i sędziów (polskojęzycznych obywateli UE) na temat praw konsumenckich Polaków .
W efekcie przez 14 lat ochrona praw obywateli w Polsce odbywała się znacznie poniżej poziomu wymaganego od Polski przez UE. Odbywało się to także w skutek nieprawidłowej implementacji Dyrektywy 93/13 EWG w Polskim Prawie w tym w art 385 i dalszych kc , której to implementacji deadline dla Państwa Polskiego przypadał na 01 maja 2004 roku.

Dowód: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/NIM/?uri=celex:31993L0013>)

Cytat sprostowania Dyrektywy 93/13/EWG (wersja Polska)

Sprostowanie do dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 95 z dnia 21 kwietnia 1993 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, tom 2, s. 288)

1.

Strona 289, akapit 1:

zamiast:

„zgodnie z zasadą ustanowioną pod nazwą »Ochrona gospodarczych interesów konsumentów«,

zgodnie z powyższymi programami: »nabywcy towarów i usług powinni być chronieni przed nadużyciami ze strony sprzedawców lub dostawców, w szczególności przed jednostronnymi

standardowymi umowami i ~~niedozwolonym wyłączeniem z umów podstawowych praw~~«;”

powinno być:

„zgodnie z zasadą ustanowioną pod nazwą »Ochrona gospodarczych interesów konsumentów«,

zgodnie z powyższymi programami: »nabywcy towarów i usług powinni być chronieni przed nadużyciami ze strony sprzedawców lub dostawców, w szczególności przed jednostronnymi

standardowymi umowami i nieuczciwym wyłączeniem z umów podstawowych praw«;”.

2. Znaczenie prawne społeczne i ekonomiczne dla Polski

Ujawnione przez to sprostowanie błędy w art.385 i dalszych Polskiego Kodeksu Cywilnego , do dziś ograniczają prawa Polaków :

- konsumentów branży telekomunikacyjnej (telefony, TV, internet , inne)
- konsumentów branży dostawców paliw i energii (gaz ,prąd i inne)
- konsumentów branży ubezpieczeniowej (OC,AC,ubezp.osobowe ,ubezp. majątkowe i inne)
- konsumentów branży finansowej(umowy konta , debetu, karty płatniczej ,pożyczki, kredyty)
- konsumentów innych branż ...
- ograniczają prawa do uczciwej konkurencji - uczciwych przedsiębiorców wszystkich branż

W związku z tym sprawy o roszczenia z nieuczciwych umów zajmują sporą część wokandy Sądów RP - **opisywana poniżej korekta może znacznie usprawnić orzekanie Sądów RP** harmonizując treść KC z przepisami UE unikamy wieloinstancyjnych sporów czy stosować wykładnię unijną , czy nie. Ta korekta KC , ma jednocześnie **podwyższyć ochronę obywateli** Polskich na poziom zagwarantowany im przez członkostwo w UE , a ostatecznie skutecznie **eliminować nieuczciwą , a wesprzeć uczciwą konkurencję na rynku Polskim** z korzyścią dla nas wszystkich.

3. Propozycja zmiany brzmienia wraz z argumentacją przemawiającą za taką zmianą

(w tym wyjaśnienie na czym polegają powielone błędy tłumaczenia dyrektywy w Polskim Kodeksie Cywilnym art. 385 i dalsze oraz ich szkodliwość dla obywateli i uczciwych przedsiębiorstw)

Wersja aktualna - mało zrozumiała dla konsumenta , ograniczająca jego prawa - niezgodna z prawem UE (w tym dyrektywą 93/13 EWG)

Art. 385[1]. § 1.

Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne).

~~Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.~~

Propozycja nowej wersji - zrozumiałej dla konsumenta - dającej mu wiedzę o jego prawach jako obywatela UE - zgodnej z prawem UE

Art. 385[1]. § 1.

Nieuczciwe postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie skutkują sankcją (dla przedsiębiorcy) pełnej bezskuteczności(1) tych postanowień wobec konsumenta , (nie wiążą konsumenta) , jeżeli kształtują prawa i obowiązki stron w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i wymogami dobrej wiary , powodując ich nierównowagę na niekorzyść konsumenta (nieuczciwe postanowienia w umowach).

§ 1 (a) Ocena nieuczciwej natury postanowień nie dotyczy stosunku ceny lub wynagrodzenia do świadczeń lub towarów w zamian , jeżeli te postanowienia zostały sformułowane w sposób jasny i prosty oraz jednoznaczny. (patrz art.4 Dyrektywy 93/13)

§ 1 (b) Niejednoznaczne albo nieuczciwe sformułowanie jednego lub więcej postanowień definiujących główne świadczenie lub kluczowych dla wykonania postanowień umowy , wyklucza nieważność poszczególnego postanowienia , ponieważ skutkuje nieważnością całej umowy.

1) "pełna bezskuteczność" nieuczciwego postanowienia jest kluczowa , ponieważ :

a - chroni całą uczciwą konkurencję , uczciwy rynek - w tym chroni uczciwych przedsiębiorców bo pozwala uwalniać konsumentów od nieuczciwych umów i konsumenci migrują do uczciwych przedsiębiorców

b - jest sankcją quasi karną - odstraszącą dla nieuczciwego przedsiębiorcy

c - jest to zadośćuczynienie dla oszukanego nieuczciwą umową konsumenta

4. Rozwinięcie uzasadnienia prawnego

Szanowni Państwo, oto sprostowanie tłumaczenia polskiego Dyrektywy 93/13 EWG z dn. 19.06.2018: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31993L0013R\(05\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31993L0013R(05))

Dyrektywa 93/13 EWG stanowi o eliminowaniu i zapobieganiu stosowania nieuczciwych, a nie niedozwolonych, postanowień w umowach.

To właśnie dzięki **uniwersalnemu i szerokiemu określeniu "nieuczciwe postanowienia"** bezskuteczne wobec konsumentów mogą być także postanowienia nowe (niezdefiniowane jeszcze jako niedozwolone) bo niedawno wymyślone przez kreatywnych nieuczciwych przedsiębiorców, w skutek tego nie wskazane jeszcze przez żaden organ Państwa ani żaden urząd na żadnej z list postanowień niedozwolonych.

Właśnie na uniwersalnym i szerokim określeniu "nieuczciwe postanowienia w umowach" polega cała siła regulacji Dyrektywy 93/13 EWG i trwająca wciąż, jej aktualność i skuteczność w krajach zachodnich, pomimo, że Dyrektywa pochodzi z 1993 roku.

Art.385 KC - postanowienia niedozwolone czy nieuczciwe ?

W treści Dyrektywy 93/13 EWG (ENG, FR, DE) odmiany słowa "nieuczciwy" pojawiają się 28 razy, natomiast odmiany słowa "niedozwolony" nie pojawiają się ani razu. (Do 19.06.2018 wyjątkiem było tłumaczenie polskie Dyr 93/13 EWG gdzie słowo niedozwolone pojawiało się 1 raz, a "nieuczciwe 27 razy, / Dyr 93/13 EWG - Authentic language: hiszpański, duński, niemiecki, grecki, angielski, francuski, włoski, niderlandzki, portugalski / polski NIE jest językiem autentycznym w przypadku tej dyrektywy)

Z porównania wersji językowych wynika, że Dyrektywa 93/13 EWG - traktuje o nieuczciwych postanowieniach w umowach i taka też powinna być jej implementacja w art.385 i następnych Polskiego Kodeksu Cywilnego.

Jak prawo UE definiuje "nieuczciwe postanowienia" ? A Jak Art.385 Polskiego KC (rażące naruszenie interesów):

"Polski Kodeks Cywilny zaprasza przedsiębiorców do bycia nieuczciwym, śmiało można mniej lub bardziej, byle nie rażąco..."

W dyrektywie 93/13 EWG, która zapewnia ochronę konsumentom oraz uczciwym przedsiębiorcom - **jako definicja nieuczciwości ani razu nie występuje przesłanka rażącego naruszenia interesów.**

Natomiast dyrektywa 93/13 EWG definiuje nieuczciwy warunek umowy tak:

" Artykuł 3 pkt 1.

Warunki umowy, które nie były indywidualnie negocjowane, mogą być uznane za nieuczciwe, jeśli stoją w sprzeczności z wymogami dobrej wiary, powodują znaczącą nierównowagę wynikających z umowy, praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta.

Powyższa, wspólnotowa (UE) definicja "nieuczciwości" zapewnia konsumentom i uczciwym przedsiębiorcom w krajach UE znacznie wyższą ochronę niż aktualne brzmienie art.385 i dalszych Polskiego Kodeksu Cywilnego.

Ujawnione i skorygowane w polskim tłumaczeniu Dyrektywy 93/13 EWG, a wciąż funkcjonujące w Polskim Kodeksie Cywilnym błędy działały przez ponad 14 lat i działają wciąż poprzez treść Polskiego Kodeksu Cywilnego na niekorzyść konsumentów i uczciwych przedsiębiorców - bo to właśnie uczciwym przedsiębiorcom nieuczciwi przedsiębiorcy zabierają klientów stosując "umiarkowanie" nieuczciwe zapisy w umowach...

W procesach w Sądach nieuczciwi przedsiębiorcy powołują się na zapis z Polskiego Kodeksu Cywilnego wymieniające przesłankę "rażącego naruszenia interesów konsumenta" twierdząc, że :

Argumenty merytoryczne

- "byliśmy może nieuczciwi, ale nie rażąco "-

"to oszustwo nie było rażące"

- "nie byliśmy nieuczciwi aż rażąco, więc nie należy się sankcja dla nieuczciwego przedsiębiorcy"-

Argumenty formalne:

"nawet jeśli klauzula w umowie jest nieuczciwa to nie jest jeszcze wpisana formalnie na żadnej liście "niedozwolonych"

„nasza klauzula nie jest na liście niedozwolonych więc jest zgodna z prawem, więc nie można badać jej uczciwości”

(patrz: przedsiębiorstwa wykorzystujące nowe technologie nie przewidziane jeszcze przez prawo)

Niestety część Sędziów (zainspirowana brzmieniem art.385 i dalszych KC) próbuje ustalić rzecz kuriozalną :

Czy stopień nieuczciwości umowy był wystarczająco "rażący" ?...

Czy też może mieścić się "w polskiej dopuszczalnej normie poziomu nieuczciwości"? ...

5. Podsumowanie

- Zapisy w art.385 i dalszych KC działają od kilkunastu lat z ogromną korzyścią dla przedsiębiorców nieuczciwych, konstruujących i stosujących nieuczciwe umowy
(* Rejestr UOKiK z 2018r. zawiera ponad 7 tysięcy nieuczciwych postanowień, a art.385 i dalsze utrudniają sankcję za to ...)

- zapis art.385 i dalszych kc - dosłownie zaprasza do stosowania w umowach mniejszych lub większych oszustw (byle nie "zbyt rażących").

- te mniejsze lub większe nieuczciwości w umowach - to w skali całego rynku polskiego są miliardy pln rocznie ukradzione konsumentom oraz uczciwym przedsiębiorcom.

Według prawa UE i wykładni TSUE, a nawet infografiki Komisji Europejskiej czyli publicznych materiałów informacyjnych dla konsumentów - jeżeli nieuczciwe postanowienia są kluczowe dla wykonania świadczeń stron to taka umowa nie wiąże w całości.

Nieuczciwe zapisy dotyczące głównych świadczeń stron, są także bezskuteczne czyli nie wiążą konsumenta.

Natomiast art.3851 polskiego kc stanowi: *"Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny."* - takie brzmienie nie jest zgodne z art.4 Dyrektywy 93/13 EWG do którego na pierwszy rzut oka wydaje się odwoływać. (porównaj wersje ENG, FR, DE)

Poniżej link do dowodu na to, że Polski Kodeks Cywilny jest w konflikcie nawet z ulotkami Komisji Europejskiej przeznaczonymi dla konsumentów, które nie tylko nie zabraniają konsumentowi analizy uczciwości postanowień dot. określenia w umowie głównych świadczeń stron, wręcz polecają taką kontrolę i wypadku nieuczciwości postanowień kluczowych dla wykonania umowy wskazują dalej idący skutek - nieważność całej umowy.

Dowód: ulotka Komisji Europejskiej pod adresem - www.polak-obywatel-europy.eu

Taka zmiana KC w efekcie odciąży Sądy RP. Skorygowane przepisy KC zyskają domniemanie uczciwości, którego teraz im brak (patrz TSUE C-260 motyw 61 + Opinia RG motyw 73)

Dlatego opisana powyżej korekta treści Polskiego Kodeksu Cywilnego jest nie tylko konieczna, ale także bardzo pilna.

Z tego powodu w tej petycji wnoszę o niezwłoczne wszelkie możliwe działania ze strony waszego urzędu prowadzące do niezwłocznego wykonania zmiany KC na korzyść wymiaru sprawiedliwości i obywateli żyjących w Polsce, a także uczciwych przedsiębiorców działających w Polsce

202